భగవంతుడు మిమ్మల్ని పెడతాడు. అందువలన బహుజాగ్రత్తగా ఉండండి.

దేహం అహంకారం కాదు కాని దేహప్రారబ్దంలో వచ్చే సంఘటనలతో తాదాప్యం చెందితే అహంకారం పెరిగిపోతుంది. అంటే అహంకారం పెరగటానికి మీదేహం సహకరిస్తోంది. కొంతమంది ఇతరులతో పోల్చుకొని వారికంటే గొప్పగా ఉంటున్నామని శరీరపోషణకు సంబంధించిన విషయాలు ఆలోచిస్తూ శరీరమే ఆత్మ అనుకొంటూ ఉంటారు. కొంతమంది తెలివితేటలే ఆత్మ, మంచితనమే ఆత్మ అనుకొంటారు. ఇలా ఎక్కడో ఒకచోట దేహం దగ్గర, తెలివిదగ్గర, మంచితనం దగ్గర ఆగిపోతారు, గమ్యాన్ని చేరలేకపోతున్నారు. బంగారం పట్టుకొందామని బయలుదేరుతున్నారు పిడకలదగ్గర, పుల్లలు దగ్గర ఆగిపోతున్నారు. మనం ఏమి చేయాలి అంటే హృదయంలో ఉన్న బంగారం దొరికేవరకూ లోతులకు వెళ్ళాలి, మధ్యలో వచ్చే ఆకర్షణల దగ్గర ఆగిపోకూడదు. గమ్యాన్ని చేరేవరకూ ప్రయత్నం విడిచిపెట్టవద్దు. ఇతరులు మీపట్ల ప్రోపర్‌గా ప్రవర్తించకపోయినా అది భరించగలగాలి. ఇతరులు మీపట్ల ఎద్దైనా పొరపాటు చేసినా మీకు ప్రతీకారబుద్ధి ఉండకూడదు. మీరు జ్ఞానసముపార్జన చేసే ప్రయత్నంలో ఉన్నారుకాబట్టి సత్పురుషుల సహవాసం వదలవద్దు. సత్పురుషుల సహవాసం దొరకకపోతే ఒంటరిగా జీవించటానికి ప్రయత్నంచేయండి. ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి శాంతచిత్తం ఎంతముఖ్యమో ధైర్యంకూడా అంతే ముఖ్యం. ధర్మాన్ని ఆచరించేవాడికి విపరీతమైన ఆత్మవిశ్వాసం వస్తుంది, ఆత్మబుద్ధి కలుగుతుంది, భయరహితుడవుతాడు. కులం మార్చుకుంటే, మతం మార్చుకుంటే, బట్టలు మార్చుకుంటే జ్ఞానం వస్తూ ఉంటే ఇక సాధనలుఎందుకు? ఇటువంటి వాటి వలన జ్ఞానంరాదు. అందువలన మీ నిదానంలో మీరు ఉండండి, సొంతబుద్ధిని విడిచిపెట్టవద్దు. ఎవరైనా ఏదైనా చెప్పేటప్పుడు అందులో మీకు ఉపయోగపడే మాటలు ఏమి ఉన్నాయి అని ఆలోచించుకోండి. ఉపయోగపడేమాటలు తీసుకోండి, ఉపయోగంలేనివి వదిలివేయండి, విమర్శలు వద్దు. గంగానదిలో దీపాలు వెలిగించిపడవేస్తారు, నిప్పలు పడవేస్తారు. ఎవడు నా మీద నిప్పలు వేసాడు అని గంగానది చూడదు, నిప్పను ఆర్పివేసి దాని ప్రవాహమే ప్రవాహం, సముద్రం లోనికి వేళ్ళే వరకు దాని ప్రవాహం ఆగదు. అలాగే మీరు కూడా ఉండాలి. లోకంలో జరిగే సంఘటనలు మీకు అనుకూలంగా ఉన్నా, ప్రతికూలంగా ఉన్నా వాటి గొడవలోనికి వెళ్ళవద్దు. మీగమ్యాన్ని చేరేవరకు ప్రయత్నం ఆపవద్దు. నీవు ఎక్కడున్నా, ఏపనిచేస్తున్నా గమ్యాన్ని మర్చిపోవద్దు.

ఓం నమోభగవతే శ్రీరమణాయ

2A

రమణభాస్కర

(సద్గురు శ్రీనాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 24-3-02, చిలుకూరు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

సాధనవల్ల అన్ని సాధించవచ్చు అయితే సంకల్పబలం ఉండాలి, ఆత్మవిశ్వాసం ఉండాలి. ఆత్మవిశ్వాసం లేకపోతే ఏపనిచేయలేము. ముందు మనమీద మనకు నమ్మకం ఉండాలి రామచంద్రమూర్తి పైకి సామాన్య మానవుడిలా కనబడేవాడు. కాని లోపల చాలాబలంగా ఉండేవాడు. మనం కూడా పైకి అందరిలాగే కనబడాలి, నెమ్మదిగా లోపలబలం పెంచుకొంటూరావాలి. కొంతమందికి ఎంత వయస్సువచ్చినా వారికి సొంతఆలోచన ఉండదు. ఆలోచన అమృతంతో సమానము. ఉపనిషత్‌లు చదివాము, గీత చదివాము అంటే సరిపోదు. అవి చదవటం మంచిదే అంతమాత్రంచేత జ్ఞానం రాదు. శరీరానికి రోగాలు వచ్చినట్లే మనస్సుకు కూడా రోగాలు వస్తాయి. శరీరానికి వచ్చే రోగాల కంటే మనస్సుకు వచ్చేరోగాలు ప్రమాదమైనవి. శరీరానికి వచ్చే రోగాలు ఆశరీరం మరణించినప్పడు రోగాలు కూడా పోతాయి. కాని మానసిక రోగాలు రాబోయే జన్మకు మనకూడా వచ్చేస్తాయి. అందువలన మానసికఆరోగ్యం కాపాడుకోవటం చాలా ముఖ్యం. అయితే శారీరక ఆరోగ్యనికి ఇచ్చే ప్రాముఖ్యత మనం మానసిక ఆరోగ్యానికి ఇవ్వటంలేదు. మానసిక ఆరోగ్యం బాగుంటే శారీరక ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. ఎందుచేతనంటే ఈశరీరం ఎవరిది అంటే మనస్సుది. మానసిక ఆరోగ్యం కాపాడుకోవటానికి కొంతసాధనచేయాలి. కొంతమందికి ఏదైనా చెపితే చిరాకు, చెప్పకపోతే పరాకు అంటారు. ఇటువంటి జనం మధ్యన సమాజంలో మనం బ్రతుకుచున్నాము. వారితోపాటు కొట్టుకొనిపోతే మనకు సాధనలేదు, భక్తిలేదు. మన ఇంట్లో చిరాకుపడేవారి మధ్యన చిరాకులేకుండా ఉంటే అదిసాధనగాని ఏదో 12 వ అధ్యాయం చదివాము అంటే అది చదవటం మంచిదేగాని రెండవ పక్షం. మీరు ఉద్రేకంగా మాట్లాడుతూఉన్నా నేను ఉద్రేకం లేకుండా సమాధానం చెపితే అదిసాధనాబలం. ఏదో పుస్తకాలు చదవటం వలన ఇది వచ్చేస్తుంది అని అనుకోవద్దు. మనం ఏదైనా శాస్త్రం చదివినప్పడు దానిని అర్థం చేసుకొని, దానికి అనుగుణంగా మన జీవితవిధానాన్ని మలచుకోవాలి. ఆత్మజ్ఞానం అనేది శాస్త్రపాండిత్యం వలన వచ్చేదికాదు, తర్కాలవలన వచ్చేదికాదు, యుక్తివలన వచ్చేదికాదు, కీర్తివలన వచ్చేదికాదు. అంతఃకరణశుద్ధి

వలన మనకు జ్ఞానం కలుగుతుంది. అంతఃకరణ శుద్ధి అవ్వాలంటే ఎంతోకొంత సాధనచేయాలి. నీమనస్సును నాకు అర్పించు అని భగవంతుడు చెపుతాడు. మనమనస్సును ఆయనకు అర్పిస్తే అది నశిస్తుంది. భగవంతుడు మనకు ఇచ్చిన పనిని అర్పణభావంతో శ్రద్ధగా చేస్తే మనస్సు పరిశుద్ధం అవుతుంది. మనం చేసేపని శ్రద్ధగా చేస్తే, అర్పణభావనతో చేస్తే, కర్మఫలం పట్ల ఆసక్తిలేకుండా చేస్తే మనకు లోకవాసన, దేహవాసన తగ్గుతుంది.

స్థూలశరీరంలో మాంసం, ఎముకలు, రక్తం ఇవి అన్నీ ఉంటాయి. సూక్ష్మశరీరంలో వాసనలు, కోరికలు అన్నీ ఉంటాయి. గాఢనిద్రలో మనం వీటి రెండింటిలోనుండి విడిపోతున్నాము. జాగ్రదవస్థలోనికి వచ్చాక మనకు దేవుని గొడవలేదు, ఆత్మగొడవలేదు, జ్ఞానం గొడవలేదు. ఉదయం లేచినది మొదలు రాత్రి పడుకొనే వరకు ఈదేహం తప్పితే ఆదేహం, ఆదేహం తప్పితే ఈదేహం ఇదేగొడవ. కొంతమంది మనస్సు గొడవ, కొంతమంది దేహం గొడవ చెపుతూఉంటారు. ఇంక దేవుడిగొడవ ఎవరికి లేదు. గాఢనిద్రలో మనకు ఏమీ తెలియదు. సాధన ఏమీ ఉండదు - జాగ్రదవస్థలో ఎంతసేపు దేహం గొడవ, మనస్సు గొడవ. ఇవి రెండూ మనం కాదు. వీటి రెండింటిలో నుండి విడుదల పొందటానికే నారాయణుని పాదాలను ఆశ్రయించాలి. నిన్ను నీవు తెలుసుకో అంటారు నన్ను నేను తెలుసుకొంటే దేవుడు తెలుస్తాడా అని అడుగుతున్నారు. నిన్ను నీవు తెలుసుకొంటే దేవుడు తెలుస్తాడు. భగవంతుడు నీలోపలే ఉన్నాడు. నేను అనే తలంపు దేవుడి దగ్గరనుండే వస్తోంది. దానిని పట్టుకొని దానిమూలం లోనికి వెళితే దేవుడు తెలుస్తాడు. అందుచేత మీ సాధనలో మిథ్యానేనును ఇన్వాల్వ్ చేయండి. ప్రపంచం అంతా కామక్రోధముల చుట్టూ తిరుగుతోంది. వీటిలో నుండి బయటపడితే వాడికి మోక్షం కలుగుతుంది. మనం వినయం, వివేకం కాపాడుకోవాలి. ఈశ్వరుడు ఒకడు ఉన్నాడు అని పరిపూర్ణమైన విశ్వాసంతో జీవించాలి. మనం ఏదైనా పనిచేస్తే దానివలన భగవంతుని దయ వస్తుంది అని మనం పనులు చేయటంలేదు. ఎవడి మీద అయినా కోపం ఉంటే వాడి మీద కక్ష తీర్చుకోవటానికి కొన్ని పనులు చేస్తాము, ఎవడిమీద అయినా ఇష్టం ఉంటేవాడు బాగుపడటానికి కొన్ని పనులు చేస్తాము వాడుబాగుపడినా, బాగుపడకపోయినా. ఇలా చేస్తే ఇష్టంతోగాని, అయిష్టంతో గాని పనులు చేస్తాము. దీనివలన అజ్ఞానం ఎలా నశిస్తుంది, దేవుని దయకు ఎలా పాత్రులవుతాము. మనం విషయాలను ధ్యానం చేస్తున్నాము గాని భగవంతుని ధ్యానం చేయటంలేదు. మీ అబ్బాయికి మీరు ఉపయోగపడితే అమ్మా, అమ్మా అంటాడు లేకపోతే బొమ్మ అంటాడు. ప్రతీమనిషికి వాడంటే వాడికి ఎక్కువ ఇష్టం. నేను అంటే నాకు ఎంత ఇష్టమో అంత ఇష్టం మీ మీద నాకు ఉంటే అప్పుడు కదా నాకు జ్ఞానం కలిగేది? మనకు అలాగ ఉందా? నాక్షేమం నేను ఎలా కోరుకుంటున్నానో అలాగ మీక్షేమం కూడా నేను కోరుకొంటే అప్పుడు ఈశ్వరుడు ఆయన కరుణను కురిపిస్తాడు. నన్ను నేను ప్రేమించుకొన్నట్లుగా మిమ్మల్ని ప్రేమించగలుగుతున్నానా? లేదు. అంటే ఎక్కడో దోషం ఉంది, ఎక్కడో వేరుభావన ఉంది. దానిని నశింపచేసుకోవాలి. అదినశిస్తే ఇప్పుడు నా శరీరంతో నాకు తాదాప్యం ఎలా ఉందో అలాగ సృష్టితో నాకు తాదాప్యం వస్తుంది. ఎంతసేపు నామనస్సు బాగాలేదు, నాశరీరం బాగాలేదు అంటే ఇంకమీరు సృష్టిని ఏమి ప్రేమిస్తారు. మనలను మనం మరచిపోవటం వలన మనకు తొందరగా ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుంది.

అందరూ నన్ను ద్వేషిస్తూ ఉన్నా ఎవరిపట్ల ద్వేషం లేకుండా నేను ఉంటే భగవంతుని స్వరూపం దగ్గరకు వెళ్ళిపోయినట్లే. లోకంలో అనేక ఆకర్షణలు ఉన్నాయి. ఈ ఆకర్షణలమధ్యన ఆకర్షణలేకుండా నేను ఉండగలిగితే భగవంతుని దగ్గరకు వెళ్ళిపోతాము. ఇదిమంచి, ఇది చెడు అని లోపలనుండి చెపుతూ ఉంటే చెడును ప్రక్కకు పెట్టి మంచిని చేయగలిగితే నీవు ఈశ్వరుని దగ్గరకు వెళ్ళిపోతావు. మనకు ఎవరిమీద అయినా ద్వేషంఉంటే వారిలో ఉన్నమంచికూడా చెడుకింద మనకు కనబడుతుంది. మనలో ఉన్న ద్వేషం వారిలో ఉన్నమంచితనాన్ని గుర్తించనివ్వదు. నీహృదయంలో ఉన్నభగవంతుడిని నీవు దర్శించకుండా నీ మనస్సు అడ్డు వస్తోంది, నీమనస్సు యొక్క చాపల్యం, నీమనస్సులో ఉన్నదోషములు, విపరీతధోరణులు అడ్డువస్తున్నాయి. నీమనస్సును మిత్రుడిగా చేసుకొని దానిని బాగుచేసుకొంటే ఇతరులు ఎవరూ చేయలేని సహాయం నీ మనస్సే నీకు చేసిపెడుతుంది. నీ మనస్సును స్వాధీనం చేసుకొంటే నీవు ప్రారబ్దమును జయించవచ్చు, మృత్యువును జయించవచ్చు. మాకు మోక్షం ఎప్పుడు వస్తుంది, మాకు జ్ఞానం ఎప్పుడు వస్తుంది అని అడుగుతున్నారు. ఇవి నిజమైన భక్తుడు అడిగే ప్రశ్నలుకాదు. నిజమైన భక్తుడు ఏమీ అడగడు. భక్తుడికి భగవంతుని పాదాలు తప్పించి ఏమీ అక్కరలేదు. ఆయన ఏది ఇస్తే అది ఎప్పుడు ఇస్తే అప్పుడు తీసుకొంటాడు. నీమనస్సును నాకు అర్పించండి అన్నీ నేను చూసుకొంటాను అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు. ఆయనకు అర్పించటం మానివేసి, శరణాగతి చేయటం మానివేసి అది ఇంకా రాలేదు ఏమిటి అంటే అది ఎప్పుడు ఇవ్వాలో అర్హతనుబట్టి అది వస్తుంది.

ఎప్పుడు ఇవ్వాలో, ఎక్కడ ఇవ్వాలో భగవంతుడికి తెలుసు. దానిగురించి టైముపాడు చేసుకోవద్దు. భగవంతుని పాదాలయందు భక్తిని విడిచిపెట్టవద్దు. దేహానికి రోగం వస్తే హాస్పటల్స్‌కు తిరుగుతున్నాము. మానసిక అనారోగ్యం నుండి బయట పడటానికి ప్రయత్నం చేయటం లేదు. మానసిక అనారోగ్యం నుండి బయటకు రా. లోపలఉన్న వస్తువు గోచరమవుతుంది. కొంతమంది మాట్లాడుతూ ఉంటే అది వాడికి ఉపయోగపడదు, ఇతరులకు ఉపయోగపడదు. అహంకారం ఉన్నవాడు ఏమి చెపుతాడు. అహంకార రహితుడు, మమకార రహితుడు జ్ఞానంగురించి చెప్పాలిగాని అహంకారం ఉన్నవాడు, మమకారం ఉన్నవాడు జ్ఞానం గురించి ఏమి చెపుతాడు. భగవంతుని పాదాలను ఆశ్రయించి ఉంటే అప్పడు అహంకారం నుండి, మమకారం నుండి విడుదల పొందుతావు, నీవు ఏదైతేకాదో అందులో నుండి విడుదల పొందుతావు.

భగవంతుడు ఉన్నాడా, లేడా అని మనం అనుకొంటూ ఉంటాము. భగవంతుడు ఉన్నాడు. భగవంతుడు ఉన్నాడా, లేడా అనుకొనేవాడు మాత్రం ఇప్పడూ లేడు, ఎప్పడూలేడు. లేనిదానిని ఉంది అనుకొంటున్నాము. అది నీ పీక పట్టుకొంటోంది. ట్రైన్ యాక్సిడెంట్ అయ్యి 400 మంది చనిపోయారు అంటే మనకు ఎర్రచీమ కుట్టినట్లుగా కూడా ఉండదు కాని మనఇంటిలో 90 సం॥లు వయసు ఉన్నవారు చనిపోయినా మనకు విపరీతమైన దుఃఖం వస్తుంది. కొంతమంది ఎలా ఉంటారు అంటే ఇతరులకు ఏదైనా కష్టం వస్తే వారికే వచ్చినంత బాధపడిపోతారు. అది వారికి మానవజాతితో, ఈసృష్టితో ఉన్న తాదాప్యం. పూజ, జపం, ధ్యానం ఇవి అన్నీ మనస్సును నియమించటానికి, మనస్సుకు లోచూపు కలుగజేయటం కోసం. మీరు పూజ, జపం, ధ్యానం చేస్తున్నారు అనుకోండి. వాటి వలన పుణ్యం వచ్చింది అనుకోండి, ఆపుణ్యం అనుభవిస్తే పోతుంది. ఏది శాశ్వతంగా ఉంటుంది అంటే మీరుచేసే పూజ వలన, జపం వలన, ధ్యానం వలన మీకు విషయములపట్ల వాంఛ తగ్గుతూ ఉంటే మీకు మానసిక ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. మోక్షం కూడా కలుగుతుంది. అంతా ఈశ్వరసంకల్పంతో నడుస్తోంది. అది మనకు అర్థమయితే సుఖం, అర్థంకాకపోతే దుఃఖం. ఈశ్వర సంకల్పానికి భిన్నంగా ఏమీ జరగదు. ఈసృష్టి యొక్క నడక అంతా ఒక ప్రణాళిక ప్రకారం జరుగుతోంది. ప్రకృతిలో ఎండలు, గాలివానలు, భూకంపాలు, పేచీలు వస్తూ ఉంటాయి వాటిని నీవు ఆపలేవు. అది ఈశ్వరసంకల్పం. నీవు చేయవలసిన పని ఏమిటి అంటే నీ మనస్సులో ఉన్న కుటిలత్వంలో నుండి బైటకురా. అసలు మనకు కుటిలత్వం ఉంది అని మనకు తెలియటంలేదు ఇంక అందులో నుండి బయటకు రావటానికి ఏమి ప్రయత్నం చేస్తాము. శ్రవణం చేయటం వలన మనలో ఉన్న కుటిలత్వం గురించి మనకు తెలుస్తుంది.

ఇతరులను విమర్శించటం వలన మనకు కలిసివచ్చేది ఏమిలేదు. మనలను మనం విమర్శించుకోవటం మంచిది. ఇతరులను విమర్శిస్తూ ఉంటే లోకవాసన, దేహవాసన పెరిగిపోతుంది. మనలో ఉన్న బలహీనతలనుండి బయటకు రావటానికి ప్రయత్నం చేయాలి. నీవు ఏ విషయాలనుచూసి మోహపడుతున్నావో అందులోనుండి బయటకురా. మనస్సు బైటకు వెళితే బంధం మనస్సు లోపలకు వెళితే మోక్షం. ఎటు పంపాలో నీవు నిర్ణయించుకో, జాగ్రత్తగా ఆలోచించుకో. సాధన అంటేఏమిటి అంటే, నీకు ఈశ్వరునియందు నిజంగా ప్రేమ ఉంటే దానికి గుర్తు ఏమిటి అంటే నిరంతరం ఆందోళన పడే వారి మధ్యలో కూడా నీవు ఆందోళన లేకుండా ఉండగలగాలి. భగవంతుడు ఉన్నాడు, ఉన్నాడు అని చెప్పారు. ఉంటే ఎలా ఉన్నాడు అని ప్రశ్న. అశాశ్వతమైన శరీరం, చంచలమైన మనస్సులో శాశ్వతంగా ఉన్నాడు, వీటికి ఆధారంగా ఉన్నాడు, వాటికి అతీతంగా ఉన్నాడు, అయితే ఆయన నీశరీరంలో ఒక భాగం కాదు. నీశరీరంలో రోగాలు, మనసులో వికారములు ఉంటాయి. ఈరోగాలకు, వికారములకు సంబంధం లేకుండా, వాటికి అతీతంగా స్వచ్ఛంగా ఉన్నాడు, చైతన్యంగా ఉన్నాడు. చైతన్యానికి రూపంలేదు. నామంలేదు. ఫలానా పేరునాది, ఫలనారూపం నాది అనే నేనులోనుండి విడిపోవాలి. అప్పడు లోపలఉన్న చైతన్యం నీచేతికి అందుతుంది. సాధనచేసి, అన్ని విధములుగా ప్రయత్నంచేసి ఈశరీరం ఉండగానే రూపబుద్ధిలో నుండి, నామబుద్ధిలోనుండి విడుదలపొందండి. ఎవరైనా ఏదైన బలహీనతలతో బాధపడుతున్నారు అనుకోండి వారిని విమర్శించకూడదు. ఆబలహీనతలనుండి ఆ వ్యక్తిని విడుదలచేయమని భగవంతుని ప్రార్థించాలి. ఫలానా పేరునాది, రూపం నాది అని వాటితో తాదాప్యం చెందితే అహంకారంలో అజ్ఞానంలో పూర్తిగా మునిగిపోయినట్లే. డైరెక్టుగా చైతన్యం మీద నీ మనస్సును నిలబెట్టలేకపోతే, ఏదైనాఒక అవతారపురుషుని మీద నీ మనస్సును నిలబెట్టు. ఎందుచేతనంటే వారి దేహం కూడా ఆత్మే, అది ప్రారబ్దం వలన వచ్చినదికాదు. శాంతి, పవిత్రత ఉంటే నీవు కుటిలత్వం నుండి బయటకు వస్తావు. మనస్సును బంగారం చేసుకొన్న వాడికి శాంతి, పవిత్రత వస్తుంది. శాంతి , పవిత్రత ఇవి రెండూ ధైర్యం ఉన్నవాడికే వస్తాయి గాని పిరికి వారికి ఇవిరావు. ఇవి రెండూ సంపాదిస్తే మనం సురక్షితంగా గమ్యాన్ని చేరుకొంటాము.

20-04-2002

రమణ భాస్కర